

[Glistrup.]

Melchior's betragtninger her fra denne talerstol tidligere på dagen vendt mod hr. Schlüter ramte derfor nok så fuldt den måde, hvorpå finansministeren her fra denne talerstole behandlede fremskridtspartiets forslag om, at man ikke skal spare op, når det drejer sig om beløb på 300 kr. og derunder.

Derimod må jeg da takke finansministeren for, at han ilede os til undsætning over for eventuelt tvivlrådige, der ikke rigtig ved, om de vil skrive under på begæringen om folkeafstemning. Finansministeren fremkom med en meget stærk argumentation for, at her var skam ikke tale om nogen skat. Nu ved man i hvert tilfælde — hvis man ellers tillægger finansministeren autoritet med hensyn til afgørelse af, hvad der er skat og ikke skat — at man kan ganske roligt på fredag sætte sit navn under begæringen om, at dette forslag til syvende og sidst ikke afgøres, som hr. Melchior var inde på, ved en majorisering med 51 pct. mod 49 pct., men at det afgøres af det danske folk ved folkeafstemning. Der er ingen hindring i grundlovens § 42, stk. 6, efter at finansministeren så kraftigt har argumenteret her. Det er da altid rart at kunne takke finansministeren for noget i en sags behandling, men det er altså også det eneste, jeg har at takke ham for.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der blev rejst spørgsmålet om folkeafstemning, og jeg fik ikke i første omgang svaret på det. Efter min opfattelse er forslaget om bunden opsparing i sin virkning en skattelov, og jeg tror derfor ikke, det kan komme til folkeafstemning.

Jeg har derefter et par bemærkninger til det, der blev sagt af finansministeren. Finansministeren mente først, at jeg havde argumenteret i ren agitatorstil uden at tage hensyn til kendsgerningerne. Han sagde, jeg havde sagt, at det bliver et barsk efterår for de små skatteydere og for de mellemstore, for de skal betale bunden opsparing. Nej, sådan argumenterede jeg ikke. Jeg sagde: det bliver et barsk efterår for de små skatteydere og for de mellemstore, og dertil kommer, at man af de mellemstore nu forlanger bunden opsparing.

Jeg skal meget gerne gentage, hvorfor det efter min opfattelse bliver et barsk efterår

for de små skatteydere og for de mellemstore, og hvorfor vores skattetryk nu atter forsnydes nedad. Det skyldes simpelt hen, at vi vil få en meget stor lønstigning. Man har jo beregnet i den økonomiske oversigt, at det i hvert fald bliver et sted over de 20 pct., måske op i nærheden af de 25 pct. Da man ikke retter i personfradraget og ikke retter statsskatteskalaens trin, så medfører dette, at selv de mennesker, der må regnes at have små indtægter og mellemstore indtægter af lille størrelsesorden, rammes meget, meget hårdt, hårdere, end nogen nogen sinde har kunnet have til hensigt at de skulle rammes. Det var det, jeg sagde, og det er der vist ikke spor agitation i, men der er en del oplysning, og det kan jo godt være, at finansministeren tager det så tungt, fordi det må være en ubehagelig oplysning for enhver finansminister.

Finansministeren spurgte, hvad det var for økonomer, jeg benyttede, når jeg kunne regne med, at hele den bundne opsparing, der skal opkræves med 1.050 mill. kr., nok i sin dæmpende virkning vil svare til 200 mill. kr. i besparelser. Her bygger jeg såmænd på de oplysninger, som vismændene i sin tid gav. De beregnede, hvad der ville ske, når vi krævede skat op, og de beregnede, hvad der ville ske, når vi foretog besparelser, og de gjorde opmærksom på, at opkrævning af skat kun havde en ringe dæmpende virkning i forhold til det beløb, der blev opkrævet, forskelligt efter hvilken skat det drejede sig om. Men vismændene gjorde opmærksom på, at besparelser på statsbudgettet og andre offentlige budgetter virkede meget stærkt. Dette har jeg kombineret med det forhold, som følger af finansministerens egne ændringsforslag, nemlig at en række skatteydere med store indtægter i stedet for at foretage en bunden opsparing kan klare hele sagen ved at lægge obligationer i depot, altså ingen opsparing foretage. Så kan der heller ikke være nogen virkning af det. Derudover gjorde jeg opmærksom på, at for en række skatteydere, der havde

Formanden:

Der må være mere ro i salen og specielt i sidegangen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

. . . at for en række skatteydere, der